

Η “Απαίτηση” του Σεφέρη

Συνεχίζουν να κυκλοφορούν βιβλία με την αλληλογραφία Σεφέρη. Πρώτα με τον Κωνσταντίνο Τσάτσο, μετά με τον Θεοτοκά, αργότερα με τον Λορενζάτο, τώρα με τον Νάνο Βαλαωρίτη κι έπεται συνέχεια; Αναμφισβήτητα οι επιστολές αυτές αποτελούν ντοκουμέντο για τα «γράμματα» μιας εποχής και μιας πνευματικής παρέας.

Συνεχίζουν να κυκλοφορούν βιβλία με την αλληλογραφία Σεφέρη. Πρώτα με τον Κωνσταντίνο Τσάτσο, μετά με τον Θεοτοκά, αργότερα με τον Λορενζάτο, τώρα με τον Νάνο Βαλαωρίτη κι έπεται συνέχεια; Αναμφισβήτητα οι επιστολές αυτές αποτελούν ντοκουμέντο για τα «γράμματα» μιας εποχής και μιας πνευματικής παρέας. Αν σ’ αυτό προσθέσουμε τα προσεκτικά και διπλωματικά ημερολόγια Σεφέρη, τότε έχουμε ένα ογκοδέστατο corpus μιας παρα-ποιητικής παραγωγής ενός ποιητή. Σελίδες επί σελίδων.

Αναρωτιέμαι πως άλλοι ποιητές μας δεν άφησαν τίποτα ανάλογο, κάτι λίγα ο Σολωμός, τίποτα ο Κάλβος, καθόλου ο Καβάφης, ούτε ο Ελύτης, ούτε καν ο πολυγραφότατος Ρίτσος.

Διακρίνω μια «απαίτηση» του Σεφέρη παρουσίας περίξ του ποιητικού του έργου. Δεν είναι κακό αυτό. Είναι όμως πολύ. Φτάνει τον κορεσμό. Μιλάμε για ένα ποιητή που το έργο του δεν χρειάζεται τίποτα άλλο. Ένα έργο λιτό και ουσιαστικό που έρχεται σε αντίθεση με την καταιγίδα τόσων άλλων γραψιμάτων. Απορώ πως δε λαμβάνεται υπόψη αυτό από τους σεφεριστές.

Τόσα πολλά προσφέρει στον ποιητή το «επιπλέον»;
